

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1365/2024
22.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Тодора Крстића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 2К. бр. 293/20 од 23.11.2023. године и Вишег суда у Пироту Кж1. бр. 18/24 од 04.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Тодора Крстића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 2К. бр. 293/20 од 23.11.2023. године и Вишег суда у Пироту Кж1. бр. 18/24 од 04.07.2024. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као **НЕДОЗВОЉЕН**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту 2К. бр. 293/20 од 23.11.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 месеци. Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, како је то ближе одређено у изреци пресуде, као и да оштећеној на име накнаде штете исплати износ од 7.890,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док је у односу на тражени износ накнаде штете оштећена упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1. бр. 18/24 од 04.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, адвоката Тодора Крстића и пресуда Основног суда у Пироту 2К. бр. 293/20 од 23.11.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Тодор Крстић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, правноснажне пресуде укине и списе предмета врати првостепеном или другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Тодора Крстића је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозовљен.

Бранилац у поднетом за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу. Као незаконит доказ најпре означава записник о претресу стана и других просторија, као и потврду о привремено одузетим предметима, указујући на чињеницу да је записник о претресу сачињен у присуству два сведока која су запослена у ПУ Пирот, ПС Бела Паланка, па је услед овако обављеног претреса стана незаконита и потврда о привремено одузетим предметима, при чему није обављено крим. техничко фотографисање лица места где су предметне покретне ствари пронађене, нити је место њиховог проналаска описано у записнику о претресању стана и других просторија од 14.05.2019. године. Осим тога, бранилац у поднетом захтеву указује да је иста повреда закона учињена и на тај начин што се побијане пресуде заснивају на записницима о препознавању које је првостепени суд ценио и прихватио као ваљан доказ, иако исти нису сачињени у свему према одредбама Законика о кривичном поступку.

Овакве наводе изнете у поднетом захтеву за заштиту законитости Врховни суд је оценио неоснованим.

Из списка предмета произилази да је наредбом судије за претходни поступак Основног суда у Пироту 2Кпп. Пов. бр. 68/19 од 13.05.2019. године, која је сачињена у свему сходно члану 155. ЗКП, наређено претресање стана и других просторија у селу ..., општина ..., чији је држалац АА. Поступајући по предметној наредби приступљено је претресању стана и на записнику о претресању стана констатовано је да су претресању присуствовали адвокат Тодор Крстић, држалац стана ББ и пунолетни грађани као сведоци-ВВ и ГГ.

Одредбом члана 93. и 94. ЗКП, прописано је која су лица искључена од дужности сведочења и ослобођена од дужности сведочења, а одредбом члана 156. став 7. ЗКП прописано је да претресању присуствују два пунолетна грађанина као сведоци који ће се пре почетка претресања упозорити да пазе на ток претресања, као и да имају

право да пре потписивања записника о претресању ставе своје приговоре на веродостојност садржине записника.

Имајући у виду наведене одредбе, лица која су била присутна овом претресању не могу се подвести ни под једну од прописаних категорија, те чињеница да су сведоци претресања запослени у Полицијској управи, не утиче на законитост предузете доказне радње супротно наводима у захтеву. Имајући у виду да записник о претресању стана и других просторија 2Кпп. Пов. бр. 68/19 од 14.05.2019. године не представља незаконит доказ на коме се пресуда не може заснивати, то ни доказ – потврда о одузетим предметима од истог датума која је проистекла из истог, не представља незаконит доказ.

Осим тога, одредбом члана 157. став 5. ЗКП, прописано је да се ток претресања може тонски и оптички снимити, а предмети пронађени током претресања могу се посебно фотографисати, а ако се претресање врши без присуства сведока или без представника Адвокатске коморе, снимање и фотографисање је обавезно. Самим тим, у конкретном случају, када је претресање извршено у присуству два пунолетна сведока и у присуству браниоца – адвоката Тодора Крстића, то се ток претресања није морао фотографисати, па су и у овом делу наводи захтева оцењени као неосновани.

Даље, у поднетом захтеву наводи се да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу – записнику о препознавању предмета ПС Бела Паланка, КУ-197/19-1 од 20.05.2019. године, КУ 197/19-2 од 20.05.2019. године и КУ-197/19-3 од 20.05.2019. године, а који наводи су такође од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Одредбом члана 100. ЗКП, прописано је да, ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно њихове особине које је описао, препознавање ће се обавити у складу са чланом 90. овог законика.

Члан 90. став 1. ЗКП прописује да ако је потребно да се утврди да ли окривљени препознаје одређено лице или предмет, односно његове особине које је описао, показаће му се то лице или предмет заједно са другим њему непознатим лицима или предметима чије су основне особине сличне онима какве је описао.

Из самих записника о препознавању предмета које бранилац оспорава произилази да је оштећеној дана 20.05.2019. године показан предмет – пет кофа сличних карактеристика, пет маказа (кљешта) за сечење арматуре сличних карактеристика и четири електропроводника (продужних каблова) сличних карактеристика, након чега је иста са сигурношћу потврдила да кофа под редним бројем 3, маказе под редним бројем 2 и 4 и продужни кабл под редним бројем 3 потичу из њеног помоћног објекта,. При том, истог дана 20.05.2019. године сачињена је службена белешка број 1306/2019 у Полицијској управи у Пироту, Полицијска станица Бела Паланка у којој се наводи да је оштећена ДД дала детаљан опис отуђених предмета, те након што је иста описала предмете који су јој одузети, приступљено је радњи препознавања предмета, па су супротни наводи браниоца окривљеног да су записници о препознавању незаконити, оцењени као неосновани.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости, бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагња истакнуте повреде бранилац наводи да је нејасно на основу чега је нижестепени суд закључио да је неспорна вредност одузетих покретних ствари и да на вештачење странке нису приговориле када је бранилац указивао да исто вештачење није достављено окривљеном и његовом браниоцу и да не постоје докази да је окривљени извршио предметно кривично дело, којим наводима бранилац суштински оспорава утврђено чињенично стање и указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац у поднетом захтеву наводи да првостепени суд није дао разлоге да ли је окривљени предметно кривично дело учинио са директним или евентуалним умишљајем, нити је оштећена доказала да је власник одузетих ствари, на који начин суштински бранилац указује на учињену повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овим деловима оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде у смислу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић